

7

oober

Sammelband

Ed

242

9. 11.

PROGRAMMA

PROGRAMMA
QVO
ORATIONEM AVSPICALEM
RITE INDICIT

ETIAM
RECITATIONES PVBLICAS
SIGNIFICAT

M. IO. GEORGIUS WALCHIVS
PHILOLOGIAE ET ANTIQVITATVM

P. P.

1717

Vperiori ætate quum industria
humanitatis studia, quæ & sin-
gularem dignitatem & pergra-
tam habent vtilitatem, ex tene-
bris, quibus fuerant immersa, ad
pristinum reuocarentur nitorem; antiqui-
tatum quoque litteræ fausto ac prospero
successu magnis auctæ incrementis, & ad
summum erectæ fastigium. cuius doctri-
næ ac litteraturæ maiestatem ita, vt oportet,
qui æstimant, illis memoria ac recordatio
eorum, quorum opera in explicandis vetu-
stiorum gentium ritibus amplissima fuit,
delectationem adfert ac iucunditatem.
namque si ea studia, quæ adpellamus hu-
maniora, grauioribus disciplinis gratiam
addunt suauissimam, iisque magno sunt or-
namento, nemo sane, nisi rudis omnis libe-
ralioris doctrinæ ibit inficias, & antiquita-
tum culturam fructus ferre optimos. est
quidem illarum hoc munus, quod quum
veterum mores atque instituta intuemur,
obseruare possumus, cuius prudentiæ ac
rationis in illis pateant exempla: at illud
vero

vero longe & maius & luculentius est beneficium, quod diuinam atque humanam scientiam iuuant, ac in maius meliusque promovent. oraculi diuini interpretibus antiquitates conducere, quis ignorat: quum ipsæ sacræ litteræ vetustissimos vberriimosque hebraicorum rituum fontes continent, & ad hæc eiusmodi antiquitatum, quæ nationum fuerunt a veris sacris alienarum, Aegyptiorum, Græcorum, Romanorum, maxima trahunt momenta. liber ille diuinus, qui ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ inscribitur, & inter alia Pauli res per Græciam atque vniuersam Asiam gestas persequitur egregie, antiquitatis beneficio explicari debet atque inlustrari. namque quæ Paulus in Atheniensium vrbe peregrisse dicitur, ^(a) a nemine, nisi atticarum rerum perito clarius possunt cognosci, eiusdemque Ephesia acta ^(b) cognitionem antiquitatum Ephesiarum, imprimis cultus Dianæ aliarumque rerum postulant; sed non necesse est, rem satis claram testimoniis probare atque inluminare exemplis. qui iuris romani litteras tractant, illis salubre ac frugi

^(a) cap.
XVII.

^(b) cap.
XIX.

giferum erit, in erudita antiquitate versari, & actionum ortus & discrimina, totam rem iudicii, magistratuum officia & alia cernere, quo magnum sibi parabunt adiumentum ad lustranda veterum legum monumenta, id quod multi, iique ingenio & doctrina celeberrimi viri, BRISSONIVS, CONTIVS, CVIACIVS, FABER, HERALDVVS, GROTIVS, PANCIROLLVS, MENAGIVS, GRAVINA, HVBERVS, NOODT, & alii demonstrarunt. quam utilitatem amoenitatemque & medicinarum cultores ex veterum rituum notitia exspectare possunt, in quibus diuersa medicorum genera produntur; *clinicorum*, qui lecto adfixis & cum morbo luctantibus praesto erant; *vulnerariorum*, qui sanabant vulnera; *oculariorum*, qui curandis oculis addebant operam; illorum, qui *iatratripticon*, quae per vnguenta & olea curabat, exercentes *iatratripta* adpellabantur. periucundum est cognouisse, qua ratione veteres tuendae & roborandae valetudini consuluerint, qualis balnearum fuerit vsus, quae vnctionum genera adhibuerint, quo modo *insolatio*
ne

ne homines grauioris ætatis se recreauerint, natiuo calore iam sensim decreſcente; quo victu in conſeruandæ ſanitatis gratiam ſint uſi, quod nonnunquam peregrino ſe confirmauerint aere, & quæ alia antiquitatum harum ſunt momenta, vide CELLARIUM (c).

(c) differt.
academ. p.
250.

Verum enim uero antiquitatum uſus de ſingulis hiſce litterarum generibus uerboſius probare & inluſtrare, iam nimium foret, etiam a propoſito dicendi argumento recederet. dicam in primis, idque breuiter, quantum momenti poſitum in cognitione rituum antiquæ ætatis ſit ad genuinam linguarum culturam, & quod fructus ſint ampliffimi, qui ad philologiæ candidatos ex ea proficiſcantur. qui leuiori opera linguarum indolem perluftrarunt, iam ſatis habebunt perſpectum cognitumque, uoces a propria ſignificandi uia ad alienam transferri, quem transferendi uerbi modum neceſſitas genuit, inopia coacta & anguſtiis; poſt autem delectatio iucunditasque celebrauit, ut CICERO (d) ait, qui

(d) III,
38, de ora-
tor. p. 347.
edir. Can-
tabr. cura

addit: *nam, ut uel ſtis frigoris depellendi cauſa*

PEARCE.
adde VOS-
SIVM in-
stitur. orat.
IV, 6. p. 83.
CLERI-
CVM art.
crit. vol. I.
p. 2. l. c. 16.
p. 316. edit.
Amstel.
1712.

sa reperta primo, post adhiberi cœpta est ad ornatum etiam corporis & dignitatem; sic verbi translatio instituta est inopia causa, frequentata delectationis. huiusmodi translationes a variis sumuntur rebus, quas & a ritibus veterum petitas fuisse, antiqua monumenta, quæ ad nostra tempora transmissa exemplis hanc in rem abundant, probare ac testari possunt. at vero tales dicendi formulas nemo accuratius intelliget, nisi in antiquitatum historiis exercitatus, quam rem exemplorum lumine ex libris partim diuini codicis, partim scriptorum veteris Latii inlustrare, non ab re esse existimo.

Antiqua ætas numina quædam in montibus coluit, quæ credebantur vicinis terris regionibusque ferre auxilium: quam ob causam diis, præcipue Pani huiusmodi consecrarunt loca. ex antiquitatis huius cognitione verba DAVIDIS (e)

(e) Pf. cxxi.
I.

אֲשֶׁן עֵינַי אֶל-הַרְרֵי יְבוּה עֹרֵי
tollo oculos meos ad montes, unde venit auxilium meum; inlustranda sunt, vid. MA.

(f) libr. I.
obseru. sacr.
p. 15.

IVM (f) apud veteres moris erat, cornua in maiestatis, gloriæ ac potentia significationem

tionem usurpare, iisque ornare capita, id quod de Alexandro magno (g) & aliis constat: quibus causæ patent, cur cornua translate interdum posuerint, ut arma, vires, potentiam notent. IOBVS quum gloriæ suæ speciem euanuisse queritur, inquit (b)

קרני כעפר עליתי *redegi in puluerem cornu meum*: DAVID de hostibus suis triumphaturus canit (i)

כר-קרני רשעים אגדע הרומסכה
קרנות צדיק: *omnia cornua impiorum amputabo, exaltentur cornua iusti*; quam dicendi rationem veteres quoque romani scriptores secuti sunt, conf. FREYTAGI-

VM. (k) Græci quando ad mare instituebant sacra, seque lustrabant, purgamenta, sceleris quippe & culpæ nefas omne in mare mitti, consuetudinis fuit, adeo superstitione animos istorum occupauerat. HOMERVS (l)

λαῖς δ' Ατρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἀνάγειν
οἱ δ' ἀπολυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λυματ' ἔβαλλον
exercitum vero Atrides lustrari iussit: illi lustrabantur, & in mare sordes abieciabant:

conf. BROVERIVM de NYEDEK (m) & hic

(g) vid. IO.
FABRVM
comm. in
VRSINI
imag. in-
lustr. p.7.

(b) cap.
XVI, 15.

(i) P.LXXV.
II. adde Pfi.
xcii. II.
cxii. 9.
Thren. II.
3. Luc. I.
69.

(k) de Ale-
xandro M.
cornigero
s. 12. p. 19.

(l) Iliad. A.

(m) de po-
pul. veter.
ac recen-
tior. ado-
ration. c. 12.
p. 123.

(n) cap. vii. hic ritus est, qui verba MICHAË (n)
 19. כִּלְיָהוּא בְּמַצּוֹת יוֹם כִּלְיָהוּא *proiicies in*
profunditates maris omnia peccata illorum,
 clariora reddit. de pane ἐπισίω multum in-
 ter eruditos fuisse disputatum, constat, qua
 de re STOLBERGIVS, (o) MARCKIVS
 (p) OLEARIVS (q) magnificus BVDDE-
 VS noster (r) & alii consuli possunt. cuius
 originis sit vox ista ἐπισίωσις, in præsenri expli-
 care, ratio nostri argumenti haud permittit:
 verum id obseruamus, Christum consue-
 tudinem Romanorum Græcorumque im-
 peratorum respicere, qui singulis diebus di-
 stribuendos curarunt panes, διαίωσις, ideo
 & ἡμερησίως vocatos vide SALMASIVM
 (s) MAIVM (t) CLERICVM, (u) Serua-
 tor noster confirmat, (x) quod πύλαι ἀδὲς
portæ inferorum fidelem christianæ religio-
 nis cœtum haud consumere debeant nec
 conficere: qua dicendi formula significat,
 quod cœrum istum contra promissiones
 fallaces, vim ac potentiam hostium eo-
 rumque astuta consilia defendere ac tueri
 velit. portæ enim veterum loca erant, quæ
 rebus emtionis atque venditionis agendis;
 con-

(o) de pane

ἐπισίω

p. 220. tr.

de solœc. &

barb. N. T.

(p) in exer-

citation. iu-

uenilib. p.

319. qui

cum

STOL-

BERGIO

varias sen-

tentias

commemo-

rat.

(q) in ob-

seru. ad

Math. VI,

II.

(r) institut.

theol. mor.

l. 5. s. 33.

not. p. 452.

(s) not. ad

Vopiscum

in Aurel. p.

375.

(t) obseru.

facr. l. 3.

p. 6.

(u) art. cit. v.

I. p. l. c. I. s.

3. p. 35.

(x) Math.

XVI. 18.

consiliis capiendis publicis, iudiciis con-
trouersiarum caussa exercendis destinaue-
rant, quibus & hostium violentiæ impetus
retardare solebant: & hi ritus sunt, a quibus
locutio, qua Christus utitur, translata est,
consule DILHERRVM (y) & MEL. (z) de
Petro apud MARCVM (aa) dicitur: καὶ
ἐπιβαλὼν ἔκλαψε, quo loco verbum ἐπιβάλλειν
tegere se significat, ita vt vox ἰμάτιον sit omis-
sa, vide BOS (bb) cui interpretatiōi adhuc
maius robur ex ritibus veterum lugendi ac-
cedit, qui vultum tegentes lacrimas, earum-
que vim solebant profundere. verba Chri-
sti apud LVCAM (cc) τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέ-
ξατο, *optimam partem elegit*, consuetudines
& Ebræorum & paganorum inlustrant,
quibus erat in moribus, illis, quos singulari
adfectu siue amoris, siue honoris prosequen-
bantur, plures partes, etiam præstantissi-
mam in conuiujs exhibere. sanctus apo-
stolus PAVLVS pro mirifica morum, ritu-
um antiquitatumque, qua excellebat, noti-
tia, sæpe suas locutiōnes illis adcommoda-
uit, quæ sine istarum lumine neque intelli-
gi, neque penitus explicari possunt. ad Roma-

(y) disput. a.
cad. t. I. p. 93.
(z) antiquar.
fact. f. I. c. 3.
s. 3. p. 12.
(aa) cap. XIV.
72.
(bb) de ellipf.
græc. p. 88.

(cc) cap. X. 42.

B

nos-

(dd) cap. II. 15. nos quum scriberet (dd) τὸ ἔργον τῆ νόμου γραπτὸν
 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, *opus legis scriptum in cor-*
dibus ipsorum, ante oculos ei versabantur
 tabulæ Sinaiticæ, vel Romanæ, in quibus
 leges litteris scriptæ fuerunt, vt semper clare
 legi ac cognosci potuerint, vide veneran-
 dum BVDDEVVM nostrum, (ee) litteris,
 quas ad Corinthios dedit, (ff) dicit: *ὡς περι-*
καθάρατα τῆ κόσμου ἐγενήθημεν, quasi purga-
menta mundi facti sumus, eoque ipso ri-
 tum paganorum respicit, qui humano
 cruore deos placare, eoque omnia ciuitatis
 aut gentis cuiusdam scelera expiare, in mo-
 ribus habuerunt (gg), cuiusmodi homines
 diis immolati, erant *ῥυπαροὶ καὶ ἀπίθλητοι, sor-*
didi & abiecti, vt EVSTATHIVS dicit, ac
καθάρματα vocabantur: & licet Paulus
περικάθαρμα posuerit; constat tamen, idem
 esse ac *κάθαρμα*, prout *περικαθάριον & καθάριον*
 eadem significandi vi valent, adi WITSL-
 VM. (hh) item *χαλκὸς ἤχων, as sonans*, cu-
 ius iisdem litteris (ii) mentionem habet,
 lucem suam ex antiquitatum historiis ac-
 cipit, quum in Dodonæo delubro lebetes
 ita disponerentur, vt si quis vnum istorum
 at-

(ee) institu-
 tion. theol.
 mor. p. 2. c. 2.
 s. 5. not. p. 544.
 (ff) I. Cor. III.
 13.

(gg) auctores
 hac de re con-
 legit FABRI-
 CIVS bibl.
 antiqu. c. XI.
 n. 3. p. 349.

(hh) tom. II.
 miscell. sacr.
 exerc. 2. s. 7.
 (ii) I. Cor.
 XIII. 1.

attingeret, omnes proderent sonum, quo
 inani tinnitu & prouerbium illud Δωδω-
ναϊον χαλκείον in garrulos ortum est. hic pa-
 ganorum mos est, cui PAVLVS suam lo-
 quendi rationem adcommo^dasse videtur,
 consule MAIVM (kk) & ZORNIVM (ll)
 quæ sententia maiorem omnino veri præ-
 se habet speciem, quam istorum, qui hæc
 Pauli verba ex Ebræorum ritibus inlustra-
 re, dant operam, confer BRAVNIVM
(mm). & quem fugit, Paulum sæpe ad
 Græcorum ludos adludere, & ab illis petere
 formulas, (nn) ex quo & orta est phrasis: τρέ-
χειν περί ἑαυτῆ, περί ψυχῆς, τρέχειν κίνδυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς,
 vide ERASMVM (oo) BVDAEVM (pp)
 AEMILIVM PORTVM (qq) quibus ad-
 das LYDIVM (rr). plura ex diuinis oracu-
 lis conligere exempla, haud necesse est, in
 primis quum GLASSIVS (ss) BASHVY-
 SENIVS (tt) RELANDVS (uu) in hoc di-
 cendi argumento etiam sunt versati.

Ex eorum, quos vetus Latium tulit, scri-
 ptorum monumentis quædam adhuc con-
 ligamus, vt antiquitatum præstantia, quam
 prædicauimus, pateat inlustrior. annulo

B 2

au-

(kk) obseru.
 sacr. libr. 2.
 p. 23.
(ll) comment.
 de vsu æreo-
 rum tripod.
 & cymbalor.
(mm) select.
 sacr. l. 9. 139.
 p. 277.
(nn) I. Cor.
 IX. 24. Gal. V.
 7. Coloss. II.
 18. Rom. IX.
 16. quem lo-
 cum eleganter
 explicat CLE-
 RICVS art.
 crit. vol. I. p.
 2. f. 1. c. 13. n.
 3. p. 276.
(oo) in adag.
 p. 209. edit.
 Franc. 1646.
(pp) in com-
 ment. græc.
 lingu. p. 1228.
 lin. 36. edit.
 Basil. 1530.
(qq) lexico
 Ionico vox.
τρέχειν.
(rr) in agoni-
 sticis sacris
 cum addita-
 mento IO.
 LOMEIERI.
(ss) philolog.
 sacr. libr. 5.
 tr. I. c. 13. p.
 1885.
(tt) dissert. de
 Talmud. p. 80.

fqg. præmiss.
clau. Talmud.
max.

(uu) orat. de
vfu antiqu.
facr.

(xx) vita Iul
c. XXXIX. n.
4. p. 107. t. I.
ed. PITISCI.

(yy) de annu-
lis cap. 15. 16.
p. 89. 199.

(zz) VII. 13.
N. A.

(a) lexic. anti-
qu. t. I. p. 457.

aureo donari significatur inter equites legi,
vt SVETONIVS (xx) ait: *ludis Decimus
Laberius eques romanus mimum suum egit:
donatusque est quingentis sestertius & annu-
lo aureo.* namque ex tempore secundi belli
Punici annulus aureus singulare equitum e-
rat ornamentum, quo distinguebantur a
plebe, confer KIRCHMANNVM (yy) clas-
sici auctores dicuntur scriptores primæ no-
tæ & præstantissimi, quæ dicendi formula
a classicis ciuibus romanis translata est,
quos Seruius Tullius in sex classes distinxe-
rat, ita, vt omnes, qui ciuitate fruerentur ro-
mana, *classici*, ii vero in primis, qui primæ
essent classis, nomine hoc dicerentur, GEL-
LIVS. (zz) *classici dicebantur non omnes,
qui in classibus erant, sed primæ tantum clas-
sis homines, qui centum & viginti quinque
millia aris ampliusue censierant,* confer PI-
TISCVM. (a) senatores romani utebantur
*tunica laticlaui*a; equites vero *angusticlaui*
a; clauī vero in tunicis romanorum ad-
pellabantur particulæ ex purpura fere de pe-
ctore demissæ: quam ob causam *latus* vel
angustus clauus ponitur pro ipso ordine se-
na-

natorio, vel equestri: VELLEIVS PATER-

CVLVS (b) de Mæcenate: *vixit angusto* (b) II. 88.

clauo pane contentus: confer RVBENIVM

(c) MANVTIVM (d) CASA VBONVM (e) dere ve-

(e) RYCKIVM (f) RIGVEZIVM (g) PI-

TISCVM (h) *orchestra* ponitur pro senatu

in theatro sedente apud IVVENALEM (i)

similesque videbis orchestram & populum.

orchestra vero erat locus theatri editior, in

quo scenicæ exhibebantur actiones, & se-

natōres confidebant, de qua videas LIPSI-

VM (k) DEMPSTERVM (l) & alios apud

PITISCVM (m) quis prouerbium illud a-

pud HORATIVM (n) *ab ovo usque ad ma-*

la sine antiquitatum cognitionis ope expli-

caret? quod significat a cœnæ initio ad fi-

ne m. poma autem claudebant cœnam,

oua incipiebant, cuius tres partes erant,

promulsis, seu *antecœna*, & *antecœnium*, de-

inde *caput cœnæ*, quod *δερνον* dicitur, tum

vero *bellaria*, vide BVLENGERVM (o).

principes iuuentutis principum liberi di-

cuntur, quæ adpellatio ex antiquitatum

monumentis inlustrari debet. nomen *prin-*

cipis iuuentutis libera re publica nobilissi-

mis

mis

(p) XIII. 61.
p. 520. t. 5.
ed. CLERICI.
(q) libr. I.
annali c. 3. p.
10. t. I. ed.
PICHON. in
v. DELPHIN.
(r) de præst. &
v. numism.
differt. VIII. p.
664.
(s) cenotaph.
Pisan. diff. II.
c. 3. p. 105.
(t) de co-
gnom. & ad-
pellat. Imper.
t. I. p. 652.
miscell. Ital.
erudit.
(u) de notis
roman. t. XI.
p. 902. th. ant.
rom. GRAE-
VII.
(x) numm. Im-
per. rom.
præst. p. 6. 40.
114. 129. seqq.
(y) in imper.
rom. nummis
cura FRAN-
CISCI ME-
DIOBARI
BIRAGI. p.
72. & multis
aliis locis.
(z) numm.
Imper. rom. p.
61.
(aa) dict. loco.
(bb) in Verr.
3, 9.

mis equestris ordinis adolescentibus adtri-
buebatur, quum ætatis defectu a capeffen-
dis magistratibus excluderentur. LIVIVS
(p) equites enim illis principes iuventutis.
Caius ac Lucius Agrippa geniti in familiam
Cæsarum inducti, necdum posita puerili
prætexta principes iuventutis adpellati fue-
runt, auctore TACITO: (q) confer SPAN-
HEMIVM (r) NORISIVM (s) ROBOR-
TELLVM (t) VRSATVM (u) VAIL-
LANTIVM (x) OCCONEM (y) PATI-
NVM (z) & interpretes TACITI. (aa) præ-
rogatiua vocem CICERO (bb) ponit pro si-
gno futuræ voluntatis: *dedit prærogatiuam
sua voluntatis eiusmodi, ut isti pro præroga-
tiuis eam reddidisse videatur: & Cato ad CI-
CERONEM: (cc) quod si triumphi præroga-
tiuam putas supplicationem, id est, supplica-
tionem decretam esse signum & omen de-
cernendi tibi triumphi. quæ dicendi ratio
ex hoc antiquitatum momento inlustran-
da est, quod quum populus romanus in
centurias discessisset, centuria, quæ prima
exibat sorte, dicta sit prærogatiua, & ma-
gna auctoritate tulerit suffragia, adde
ASCO..*

ASCONIVM (*dd*) in quatuordecim sedere significat equi-
 zem esse, quoniam sessio in XIII. gradibus theatrorum
 signum fuit equestris dignitatis, qui gradus, siue ordines
 sediliarii in teatro post orchesstram, in qua magistratus
 & senatores spectabant, equitibus theatri lege ad-
 tributi fuerunt. gradus hosce veteres saepe efferre solent
 ἐλλειπτικῶς quatuordecim: PETRONIVS (*ee*) ex hac nota
 domina est mea. vsque ab orchesstra quatuordecim transiit. CI-
 CERO (*ff*) ludis, quos Gadibus fecit, Herennium Gallum, bi-
 sitionem summo ludorum die annulo aureo donatum in quatu-
 ordecim sessum deduxit. tot enim fecerat ordines equestris loci;
 prout de hac re pluribus videre possumus LIPSIUM (*gg*)
 MANVTIVM (*bb*) CELLARIUM (*ii*) PITISCVM (*kk*)
 pro sedere in quatuordecim dixerunt quoque sedere in eque-
 stribus, quod & significat, equestris loci & dignitatis esse:
 PETRONIVS (*ll*) ego etiam si ancilla sum, nunquam tamen
 nisi in equestribus sedeo. (*mm*) ad umbilicum perducere est fini-
 re aliquid, aut absoluere. HORATIVS (*nn*)
 Deus, DEUS nam me verat
 inceptos olim, promissum carmen, iam bos
 ad umbilicum adducere.
 adde MARTIALEM (*oo*) & SIDONIVM APOLLINA-
 REM (*pp*) quæ loquendi ratio nec Græcis fuit incognita,
 & ex antiquitatibus rei litterariæ suam petit lucem. *mm*
 bilicus erat bacillus: quidam teres, a græca gente ὀμφα-
 λὸς dictus, quippe qui conscripto & conglutinato opere,
 in gratiam ornatus extremo scripturæ addebatur, ac
 quum explicaretur volumen, erat in fine; verumquum
 idem in conlectam spiram obuolueretur, medium tene-
 bat spatium, conf. HVGONEM (*qq*) SALMASIVM (*rr*)
 SCHWARZIVM (*ss*) PITISCVM (*tt*)
 Hæc sufficiant, quæ satis atque abunde declarant, an-
 tiquitatum studia fulcra aut præsidia esse philologiæ, ac
 tantam inter litteras has esse coniunctionem, vt sine
 maximo humanioris doctrinæ detrimento diuelli neque-
 ant. causæ haud elonginquo sunt repetendæ, quibus ex-
 Ci-

(*cc*) XV. 5, 4.
ad diuers.

(*dd*) ad dict.

CICERON.

orat. p. 377. ed.

GRAEVI.

cum aliis in-

terpp.

(*ee*) satiric. c.

126. p. 600.

ed. BVR-

MANN.

(*ff*) ep. ad di-

uers. X. 32. 4. p.

542. ed. CEL-

LAR.

(*gg*) de amphit-

heatr. d. I.

(*bb*) ad CI-

CERON. c. I.

p. II 46.

(*ii*) ad CICE-

RON. d. I.

(*kk*) ad SVE-

TON. vit. Iul.

c. I. s. 18. p.

107.

(*ll*) dict. loc.

(*mm*) conf.

interpr. apud

BVRMANN.

p. 601.

(*nn*) epod. 14.

p. 145. edit.

BENTL.

(*oo*) IV. epi-

gramm. 91.

(*pp*) VIII. ep

16.

(*qq*) de prim.

scrib. orig.

c. 35.

(*rr*) in Solin.

p. 495.

(*ss*) de ornam.

libr. apud veter. diff. 2. s. 15. (14) lex. antiq. t. 2. p. IIII.

citatus de hoc litterarum momento quædam edisserere constituerim. namque quum Deo duce a SERENISSIMIS ACADEMIÆ HVIVS NVTRITORIBVS, DOMINIS MEIS CLEMENTISSIMIS Lipsia lenam vocatus, in hac in usarum officina *philologiae atque antiquitatum* disciplinas publice debeam profiteri; officii huius ratio me monuit, de argumento hoc non nihil dicere. huc igitur, quod feliciter vertat, auspiciis Dei & SERENISSIMORVM PRINCIPVM delatus, auspicalem orationem futuro Mercurii die, qui est mensis Mart. II. hor. X. solenni inaugurationi adhibendam esse, tam piùm, quam necessarium esse existimaui, quippe qua de *disciplinis philosophiæ & litterarum humaniorum coniungendis* verba facere, simulque Deo maximo æterno, SERENISSIMIS PRINCIPIBVS, venerandis proceribus ac patronis gratias publice agere, induxi animum. cui orationi vt MAGNIFICVS academiæ PRORECTOR, venerandi eiusdem patres, patroni, fautores, generosi ac nobilissimi litterarum candidati, commilitones suauissimi sua præsentia splendorem adferre velint, ea qua decet, obseruantia atque humanitate precor. meditantem vero & cogitantem, quomodo vtilitatem illorum, qui in hoc doctrinæ emporio litteris operantur, promouere, & muneri meo omni fide, pietate, diligentia facere satis possem; temporis huius ratio me iussit, publicis recitationibus singulis lunæ, Martis, Iouis atque Veneris diebus hora post meridiem II. *historiam passionis Iesu Christi ex antiquitatibus græcis ac romanis profanorum veterum librorum* inlustrare, quarum initium d. VII. Mart. in auditorio philosophico faciamus. DEus efficiat, vt omnia studia mea, quæ ipsius augendæ gloriæ ac litterarum studiosorum commodis consecrabo, feliciori fruantur successu.

P. P. d. XXVII. Febr. M DCC XVIII.

p. 3. lin. 13. lege *expectare* p. 6. lin. 4. *translatione* lin. 1. *ἀπελευθερωτο* p. 7. lin. 17. *ἀδὲ* lin. 20. not. lege *Matth.* lin. 33. not. *crit.* lin. 36. not. *Matth.*

IENAE, LITTERIS FICKELSCHERRIANIS.

155675

ULB Halle 3
003 931 501

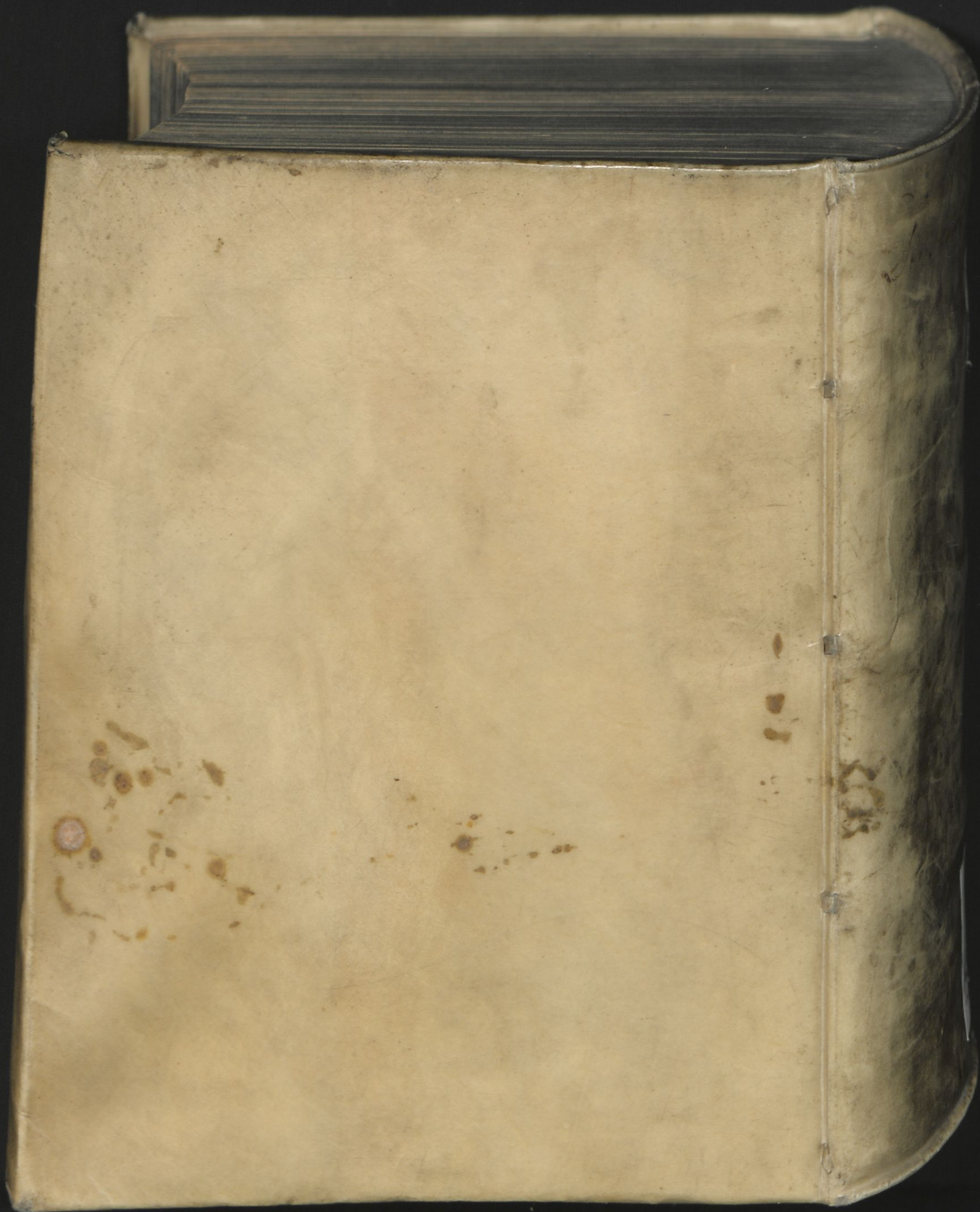

VD18

12

VD17

5. 11

PROGRAMMA

PROGRA
ovo
 ORATIONEM AVS
 RITE INDI
ETIAM
 RECITATIONES
 SIGNIFIC
 M. IO. GEORGIUS W
 PHILOLOGIAE ET ANTIQ
P. P.

